

МИСЛИ – И НЕМИСЛИ

Драган Ј. Ристић

Библиотека
ЗЛАТНИ ПРЕСЕК

Уредник
Светлана Станковић

МИСЛИ – И НЕМИСЛИ

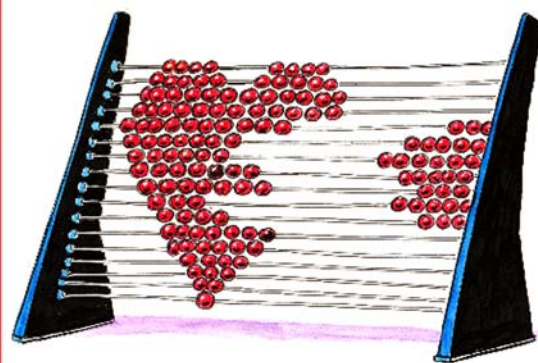
Карикатуре:
Саша Димитријевић

© Copyright by Dragan J. Ristić 2008.

Књижевно друштво „Свети Сава“
Едиција „Златни пресек“
Београд, 2008.

Любовь,

ах любовь

Жарко је желео ту везу, а испало је без везе.

Све су пред матичарем прећутали – рекавши: ДА.

Он се пали на то да ће је креснути.

Саградили су лепу кућу – у међувремену разградили
љубав.

Мозгао је и мозгао како да јој приђе, а испао – без
мозга.

Окретали су се за њом, она се окретала прошлости.

Први љубавни састанак: са главом у торби –
мечки на рупу.

Јурио је за пуним креветом, остао празна срца.

Неки кад воле, много извољевају – па их ви
изволите, волите!

Почело је: ко у клин, ко у плочу – завршило се:
она шумом, он друмом.

Био је код ње добродошао гост – али непризнат
домаћин.

После договора – изгубила је моћ говора.

Дао јој је срце, али то је била слаба валута.

Вране им попиле мозак па износе срце на длан:
заљубљени.

Запржила му чорбу и он појео – батине.

Ма какав је он лекар – кад ни своју жену не може
да излечи од љубоморе!

Где ли ју је нашао, питају се све оне
које још нико није нашао.

Она му се наметнула, али је то касније с ума сметнула.

Колико несреће, а колико нечије среће – због пропале
љубави.

Заобилазећи истину, заобишао је њену таштину.

И у љубави је често тужно: ружно постаје нужно.

Говорили су му да се мане ћорава посла, а он је
због везе са њом изгубио посао.

У случају опасности: разбити илузију љубави.

Све је у њиховом браку ишло савршено – па и развод.

Крао је идеје, а крао и женска срца.
Идеје су му опростили...

Смислила је како да му узме кућу: узела му срце.

Жалећи себе, ожалио је (и) њу.

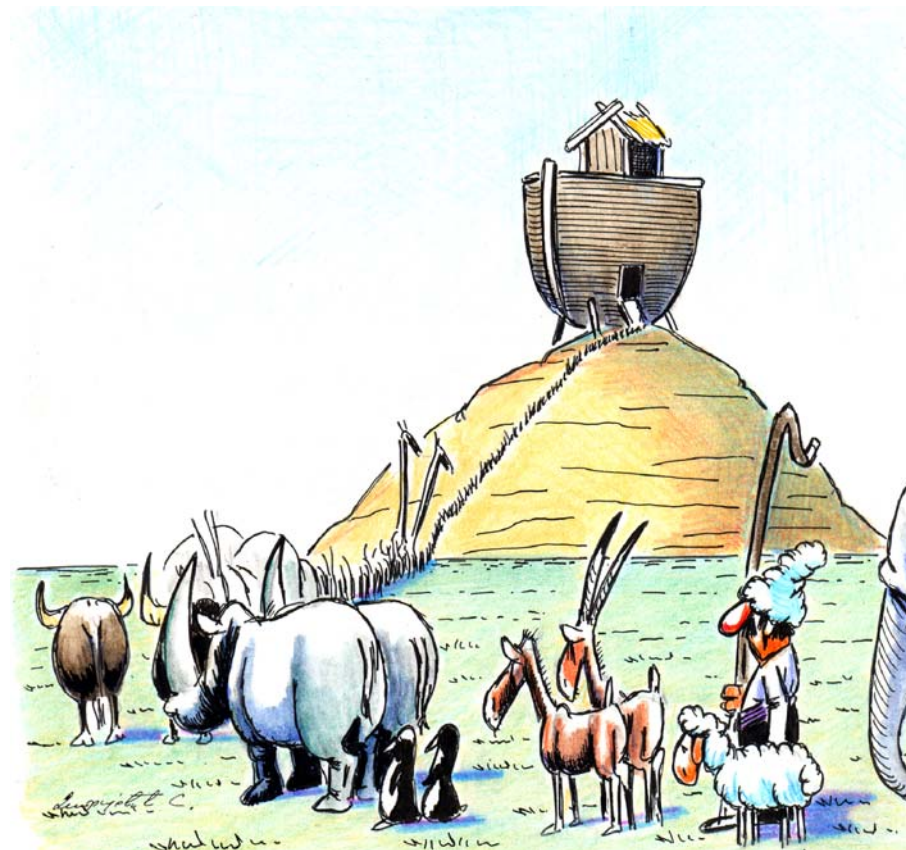
Бежећи од стварности, са њим је доживела
најцрњу стварност.

Радо се сећамо оних срећних дана – првих
(несрећних) љубави.

Пишући о љубави – решио је да и сам проба...

Легла Ката – кад му легла плата.

После белих ноћи – дођу ти црни дани.

Ако бежиш из љубавне везе, бежи пре самог почетка!

Ушла је у реалан живот – удала се.

Повукао ју је за језик, па – родио мечку.

Идеалан брак: колико дозвола толико забрана.

Засукао је рукаве и – пала је као зрела крушка.

Поломила се (око њега) – била је (к'о) даска.

Много га је јурила – сада је препона.

Све су његове амбиције код ње биле: задржати статус
заробљеника.

Свирај, свирај – па и за појас (невиности) задени.

Све, све, али љубав – рече женка паука и од милине
поједе мужјака.

Већ на првом састанку било му је јасно да њој није
ништа јасно. Није јасно зашто су наставили даље.

Мушкарци лако упадну у замку жена којима све лако
пада.

Машта му бујна – све док не почне да је остварује.

Све што је лепо – не гледај га слепо.

Један топли поглед одмрзнуо је односе.

Секо, секо, нешто бих ти рек'о – ал' безобразно!

Код крхке грађе – удварање слађе.

Жена која зна шта хоће – лако нађе мушкарца који
не зна шта хоће а шта неће.

Највећа љубав заврши се – пре но што и почне.

Највећа сласт: пригушена страст.

Идеалан љубавни спој: ћурка и сом.

Тејк ит изи, моја Лизи – рече јеж својој љубавници.

Лепа је па јој се опрашта што пева.

Замолио је за њену руку – она му дала све.

Удварање без жестине је као утакмица без голова.

Вребајући прилику, дошла је у неприлику.

Кад први петлови закукуричу, патке још спавају.

И угљенисана љубав – букне!

У спаваћој соби, усред мрака – сија жеља, сија
жарка.

У своју жену гледао је као у сунце – зато је
слеп за друге.

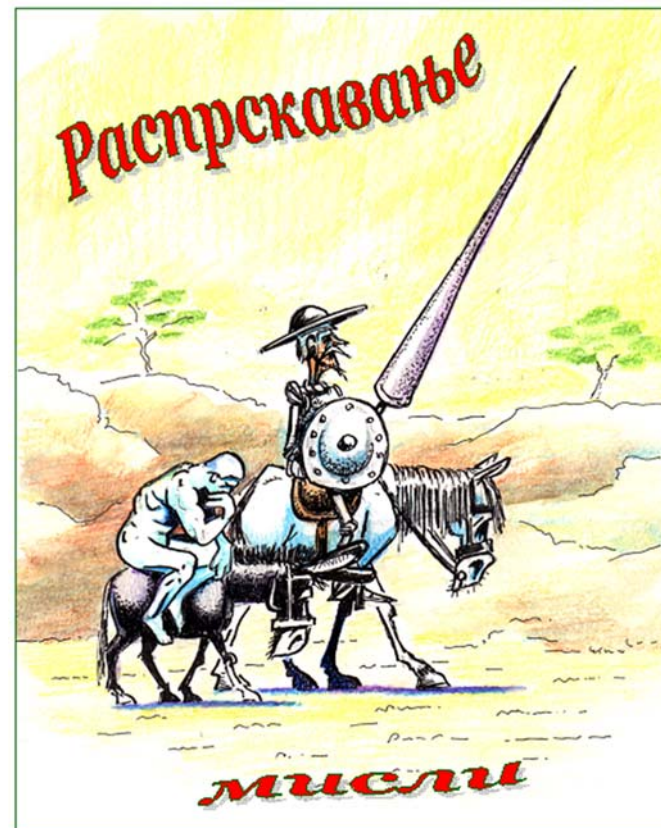
Што дужа прича – љубав све слабија.

Опијен је љубављу – према опијатима.

Најлепша жена дође – увек у погрешне руке.

Он користи псовачки језик као дијалекат.

Дужан је – и тужан и ружан.

Најбоље га средиш, ако га увредиш

Предвидео је све – не и своју глупост.

Целовечерњи завет ћутања: прегласна музика у
кафићу.

Човек снује – компјутер одлучује.

Ко са ђаволом тикве сади – лош је
пољопривредник.

Кад пожелиш све, све и добијеш – у машти.

Па ти ме и не гледаш? Како не, у теби гледам
човека!

Ко се пење – стење.

Право или не, тако је. Криво ми због тога.

Не прави целину – кад знаш да су парчићи лепши!

Несрећан је онај који има срећу да преживи несрећу са
срећним исходом за све учеснике, осим његове
породице.

Не разуме уметност – зато се и бави њоме.

Свуда му све смета – осим у кревету.

Није злато све што сија, нити мушко што се брија.

Један њен поглед одмрзнуо је односе, подгрејао наду,
загрејао жељу, запалио страст.

Он тражи длаку у јајету – које и не постоји..

Ко двапут даје, неће брзо трећи пут.

Што је вера јача, мања је нада за другачије.

Онај ко верује у чудо, и сам је чудо.

Не играј се са животом – учи!

Прочитали смо га: не чита ништа.

Шта је грозно: ЛЕКОВИТА ВОДА (која мирише на
покварена јаја) или ОТРОВНА ЗМИЈА (која мирише
на свеже убрани краставац)?

Рад је злато – маркетинг позлата.

Крш и лом – за паметне мисли слом.

Нова година: Пролетери свих земаља забављајте се!

Ко је у рату имао браду, њега је чешаљ историје
добро прочешљао.

Покаткад је боље бити неандерталац, него
интелектуалац.

Коме је идеал у плати – душа му се тамоамо клати.

Ура, ура – понекад је то глупости фискултура.

У сећањима нам најдуже живе они за које бисмо
желели да су још увек живи.

Тражила је длаку у јајету – а друго између два јајета.

Некада је било глупо да будеш глуп...

Живео животе – жива жељо!

Живела несврстаност, заурла ничији пас насред
сокака.

Боље мршав компјутер, него дебела оловка.

Трчећи за другима, пређемо се(бе).

Благо ономе, ко ракију пече, низ грло му тече.

Го, као гола истина.

Луд, луд – ал' му није студ.

Где је моба – ту се свашта проба.

Кад је диктатор на кратко насађен, кратка му
и владавина.

Потегао је везу јер није имао благе везе ни са чим.

Мајка га кара : сине, пара најпре за цара.

Црн му образ – и у води одраз.

Људи су непоправљиви – тако ми правде Божје!

Не мења своју животну девизу, али и девизе помажу.

Ко зна, не зна – ко не зна, зна нешто, ђаво ће га
знати шта.

Слобода се гуши, али – у цара Трајана козје уши.

Промашен човек – промашио и кад је у себе пуцао.

Најпре се следио, онда увредио.

Била оштра зима – а миш и мачка нису заједно
спавали.

Бавио се другима – да би упознао себе.

Пун ми је кофер свих вас, рече отац пакујући за пут
и дечји веш.

Распродаја свега и свачега – па и здравог разума.

Све тече, све се мења – па и политичка уверења.

Обрали бостан – уместо грожђа.

Руку под руку са болешћу – нада и смрт.

Радио је у школи, па у ковачници, у музеју, па у
топионици, завршио у лудници.

Надахнуће иште радно поприште.

Имао је право – иако мисле да је ишао кривим путем.

И тврде погачице би продајом да се потврде.

Море нових цена – нечија лоша процена.

Ма нека ти мајмуни једу банане, али немој да нам
под ноге подмећу коре од банана!

Док им похватамо конце, они ће нам пришити
много што шта.

Како да пресече чвор – кад је он везана врећа.

Он је човек од дела – али није човек.

Није много читао – сада му је к(р)асно.

Пада снег – није нам баш све црно.

Дао би он нама – кад би њему дали мало више.

Некима је он био заносан – много се заносио.

Буне се перо и ум: ко ли га таквог изведе на друм.

Некролог по некролог – ратни бродолом.

Нит' се људи стиди, нити Бога боји – нешто ми
познат тај политичар!

(Не)дела говоре.

Када ће посустати људска машта –
у непромишљености?

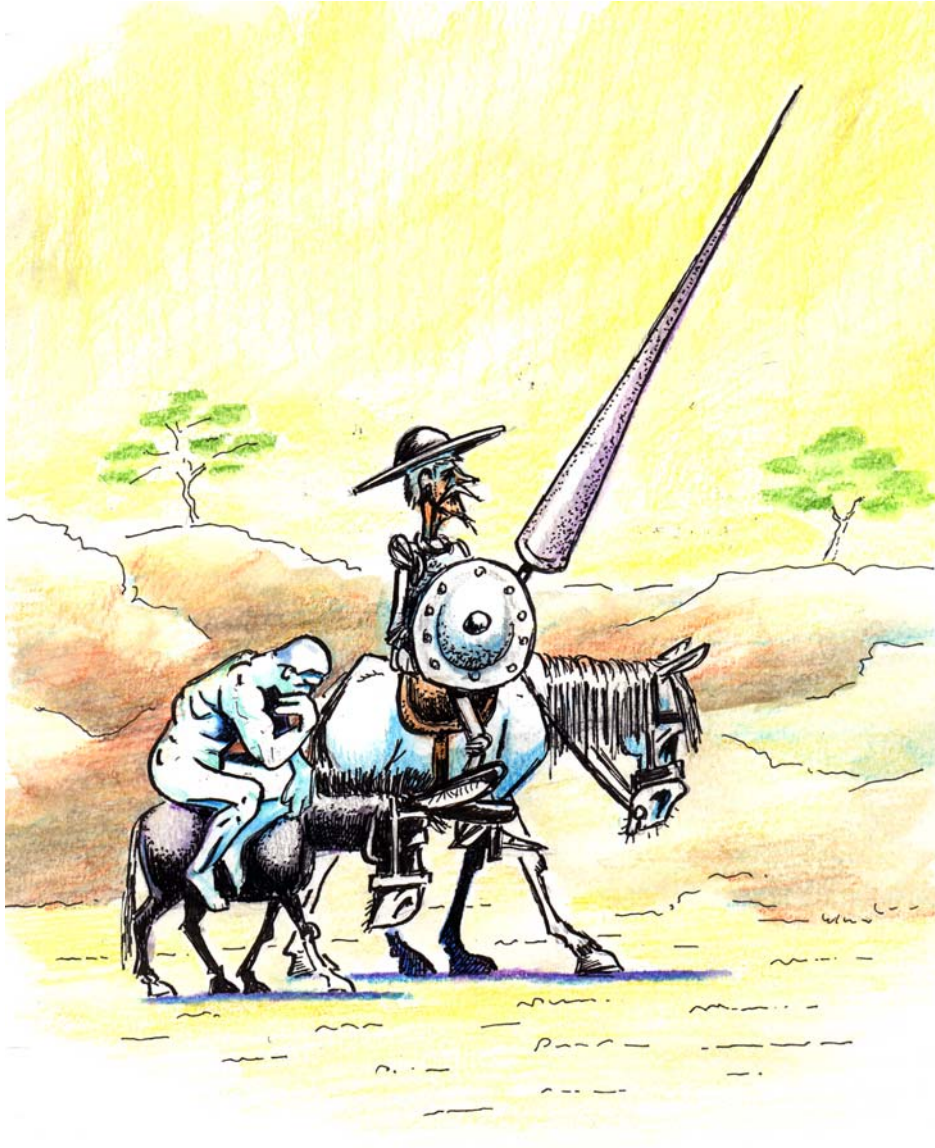
Још увек верујемо да нам је уверење уверљиво.

Чекови не звече, али се далеко чују.

Бој се онога који није оно што јесте!

Важно је знање језика – рече гуштер и смаза муву.

Празнине у истини дају места неистини.

Срећа је збир избегнутих несрећа, а несрећа
збир пропуштених срећа.

Сви се рађају као деца – неки касније постају
и људи.

Ушао је у историју као пример
човека из праисторије.

Све што има крила – ипак мора да мисли.

Неуспешна креација: не полази од праве идеје.

Убили су истину на мртво име – сада
она има и презиме.

Тешко је објаснити како је и зашто било, али може
шта ће потом бити.

О слободи највише говоре они који су се ослободили
свих својих брига.

Они освајају – само тек да не заостају.

Боље ударити у зид – него у неки животни проблем.

Лажи су пожељне – само у далеким сећањима.

Неправда изазива невољу, невоља зловољу, зловоља
пак невољу која се завршава неправдом.

Код великих проблема најлакше је сатиричарима.

Не треба нам ни герила ни текила – довољни су
афористичари.

Препознају га по особеним – лажима.

Ко високо лети, ниско – га држе.

Он се простире према губеру, али најлепшем.

На младима свет остаје – ако нешто остане.

Наличје је лице са неком маном.

Кључ успеха је у нама – не знамо тачно код кога.

Хартија трпи све – издржаће и мене.

Хтео је поштовање – они сви усташе.

Сео је у кола и сам се пријавио за смрт.

Дискутују о голој филозофији, а занимљивија је
филозофија голих.

Толико аплауза – око нас комарци.

Не слушај много о себи – постаћеш неко други.

Он није поводљив – само је добро прилагодљив.

Хладно јутро. Време се облачи. Ја још не.

Заслужио је одмор – уморио се од тражења посла.

Док је оваца биће и шишања – док је народа биће и
политичара.

Учимо се док смо живи – неки изненада прекину.

Питања ишту многа скитања.

У политичкој магли залутала јасна мисао.

И челик пукне – кад му дође време.

Већ је реш печен – на тихој ватри истине.

Увучеш се у оклоп неке лажи и тако ушушкан
правиш глупости.

Конкретизација неких његових идеја
одвела га у затвор.

Игнорисање – највеће насиље над песницима.

Сечем вишак столетног дрвећа – будуће шуме.

Децу и песнике ретко ко узима за озбиљно.

Далеки предели подстичу нас да трагамо
за блиским људима.

Има нешто труло у – уштирканости етикеције.

Понекад вера човека натера – да претера.

Зар на телевизији баш све што зева, зна и да пева?

Визија или илузија – питање је сад!

Прекасно је почео да избегава псовке.

Није он премазан свим бојама – то му је радон одело.

Одбија да размишља – глава му у компјутеру.

Љубитељима магле продају и Аријаднин конач.

Брбљају – као да су са телевизије.

И курве имају своју политику.

Због нелегалног – легално прешло у илегално.

Башка новци – башка пусти сновци.

Зна ли поп шта је поповање?

Тешко политичару без политичара.

Нек' му је лака земља – сутра иде да оре.

Богатство обећања некога доведе до материјалног
богатства.

Код себе проверавамо оно што је у реду – за оно друго
немамо храбрости.

Наша ствар је наша ствар, а не тамо нека
КОЗА НОСТРА.

Све, све, али памет – рече тајкун и оде у теретану да
билдује.

Српска слава: како ти мени, тако ја теби.

– Како си? Шта радиш?
– Шта је бре! Јеси ли ти из финансијске полиције!

То што нас политичар превари тешко се свари.

Са ентузијазмом сечемо грану – на којој седимо.

Није алергичан на амброзију, али јесте на брозоманију.

Себе је називао ПЕРА БЛУЗЕР, други су га називали
ПЕРА ЛУЗЕР.

Миц по миц – Аушвиц.

Он би да буде вођа. Само још да пронађе коме.

Смањили плату – повећали рату – замрзнули мозак.

Шта прође, прође, али боље нам не дође.

Где су Курта и Мурта заједно, ту трава не ниче.

Чудозборац – за утопију првоборац.

Српскохрватски језик беше само језичак на ваги
братства и јединства.

За онога кога хоће да убију, правдају се дуго
унапред у новинама.

Био је (везана) врећа и – одложили га
у запећак (историје).

Једна вучица учествовала у оснивању једне државе
(римске), један Вук друге државе (српске).

Који је политичар бољи: диктатор
или онај коме се диктира?

Полиглоте са говорном маном:
српскохрватскобошњачкоцрногорски језик.

Више слободе – на млађима свет остаје!

Американцима је свуда у свету угрожено основно
право човека – да буде вољен

Како да не искочим из коже кад ме одраше?

Људи без душе отимају нашу на Космету

Опасао се језиком па – жари и пали.

Мења странке к'о девизе, а и девизе су ту.

Ствари су се заостриле јер је он много тупио.

Не силази са положаја – навика из рата.

Не показује зубе, па сви мисле да их има.

Што су догађаји узбудљивији, ми све нестрпљивији.

Смак света – ма коме то смета.

Чекамо да сцена буде иста, а лица чиста.

Живи Бога хвале – све лутајући од бога до бога.

Срби на Космету могу да се буне колико год хоће –
Албанци.

Једни су нас бомбардовали, други били саучесници,
трећи нам изјављивали саучешће.

Како да идемо напред кад морамо да чувамо леђа.

Опозиција је нечија тајна позиција.

Иако је освануо леп дан, неким се већ смркло.

Оптимиста: за два века ето Србији лека.

Срби су увек ишли правим путем – после им крив ђаво.

Штета: у Србији смех не цвета.

Кажу да је тај политичар много могао – а само је себи
помогао.

Последице су нам увек јасније од узрока.

Поломише му кичму – бескичмењаци.

У Србији много композитора – фале инструменти.

Пркос је увек била српска капитална инвестиција.

Сви политичари траже ПРО-МЕНЕ, а ко је стварно
ЗА МЕНЕ?

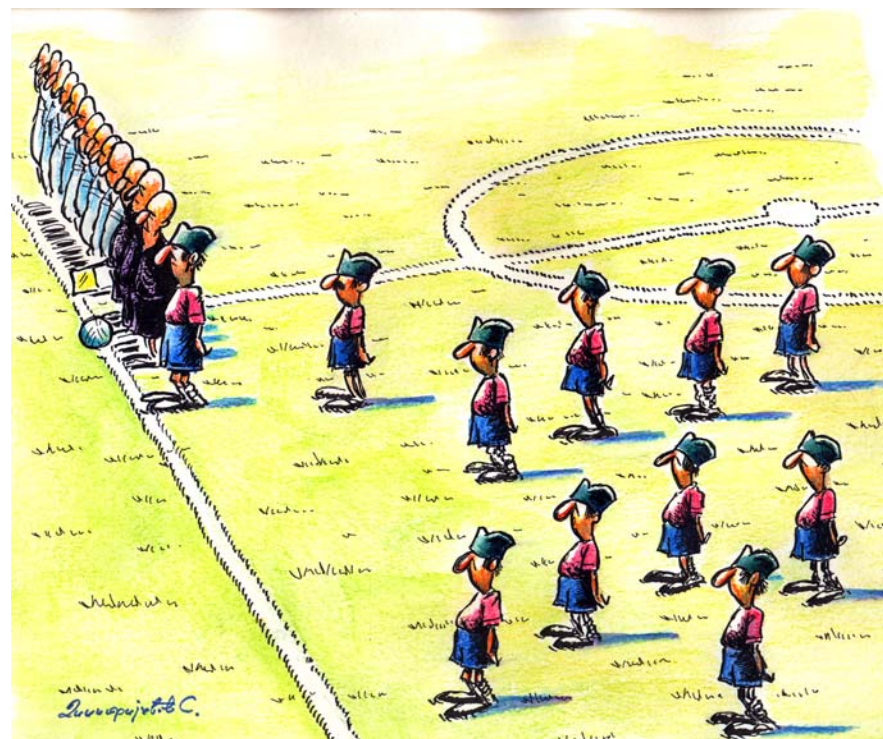
Говорило се да несвесна руља тамо нешто муља.

Мазохизам нам је постао омиљени спорт.

Ко лупа шаком о сто, може му се десити
да оде у Хаг.

Ко се прије обује, онај и заповиједа – шта ћеш:
транзиција.

Само да прогледамо – па Бог да нас види.

Док трагасмо за златним кључем, браве нам зарђаше.

Прошлост плаче, садашњост нам се смеје, будућност
нам се кези у лице.

Моделирање наших душа некако тешко иде.

Осредњост по осредњост – каријера.

Све горе и горе – рекоше они амбициозни,
гледајући на горе.

У Немачкој је покушао да закуцава голове – вратили
су га на ексере.

Данас не пљушти киша, него предизборна обећања.
Севају песнице.

Њима се само учинило да су њему много учинили.

Сезона лова почела је ловом на криволовце.

У сталном смо рату: држава да што више отме од појединца, а појединац од државе.

Бирачи, ви сте противничком кандидату отимачи.

Молитве правом Богу често нису тако делотворне – као молитве локалним.

Домаћи филмови су за неписмене – нема титловања.

Све смо упропастили – осим шансе да нас још упропашћавају.

Радничка класа нам је летос била на (у)мору.

Ја живим, ти живиш, он живи, она живи, оно живи –
МИ ЖИВОТАРИМО...

Не примамо ми све здраво за КОСОВО.

Небески народ највише је гледао у небо
за време бомбардовања.

Неко би да нас преведе жедне преко АТЛАНТИКА.

Остаће легенда о Атлантиди и српском Косову.

Док појединцима прелива, већина о томе само снива.

За горући проблем рекоше: пичкин дим.

Све тече... – сем радног стажа за неке.

Савремена аждаја: инфлација.

Политика силе није увек слепа, али се увек
слепо држи силе.

Пакуј се! Док ти нису напаковали!

Пречесто нам време и простор краси застор.

Над небеским народом градоносни облаци.

Он није поводљив – само је добро прилагодљив.

Код нас се још лази и – свет нас момоилази.

Вредно смо градили и градимо – ИЛУЗИЈЕ.

Не волимо да читамо – волимо да слушамо бајке.

Опростили смо се од памети – ено је у Америци,
на Новом Зеланду, Норвешкој...

Ко се плаши полиције, нек' не сеје конопљу.

Натпросечно се трудимо да у ово просечно време не
живимо испод просека.

Прокламовали смо ред и рад – редове имамо,
радове нешто мање.

Нико нас неће – постајемо дакле несврстани.

Не ваља дизати заставу превисоко – могу нам замери-
ти да се управљамо према томе како ветар дува.

Превазишли смо страву – она је свуда око нас.

Толико новина – а новинске вести се препричавају.

Стање струјомера никако да се поклопи
са стањем новчаника.

Разапели на крст – истину о Космету.

Крв није вода – рекоше наша браћа и пустише
Косово низ воду.

Не оплакуј државу – оплакуј себе!

Чудесна је наша духовна клима – дух је пуштен
из боце.

И динар је монета – за поткусуривање.

Није га било на бирачком списку, па им је он све по
списку...

Беспотребно се једимо: и Исус је од свог Оца
примио власт.

Иза ћошка – триста трошка.

Како тумачимо симболе времена – тако и пролазимо.

Изрека 22. века: Ако смо Србијанци, па нисмо бре
Срби!

Требају ти девизе да добијеш визу – да зарадиш
девизе.

Радио је у иностранству и сањао да се врати у домов-
ину. У домовини су редовно добијали његове евре
и сањали о томе да се он никада не врати.

Кад лане – пребију га к'о пса.

Бити у праву не значи бити отпоран на батине.

Што можеш да по(д)валиш данас, не остављај за сутра.

Ђаво се радује – Србија се бомбардује.

Нечија база идентитета је – у бази Бонстил.

САД Р Ж А Ј

1.	Љубав, ах љубав... —————	5
2.	Распрскавање мисли —————	21
3.	Наша ствар —————	53

Драган Ј. Ристић
МИСЛИ И – НЕМИСЛИ

Издавач
Књижевно друштво „Свети Сава“

Библиотека
Златни пресек
књига 7.

Уредник
Светлана Станковић

За издавача
Живко Николић

Слоџ и ѿрелом
Радислав Јовић

Штампа
Горапрес, Земун

Тираж 300

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

